ÎNVĂŢĂTURA LUI I. V. STALIN, ÎNDREPTAR ÎN DESVOLTAREA ŞI ÎNFLORIREA ACTIVITĂŢII LINGVISTICE ÎN ŢARA NOASTRĂ

DE

DIMITRIE MACREA

DIRECTOR ADJUNCT AL INSTITUTULUI DE LINGVISTICĂ

Munca ştiinţifică din ţara noastră cunoaşte astăzi o mare desvoltare creatoare în toate sectoarele ei.

Succesele ei se datoresc în primul rând condiţiilor deosebit de favorabile pe care Partidul Muncitoresc Român şi Guvernul R.P.R. le-a creat desvoltării ştiinţei şi culturii, precum şi faptului că marea majoritate a celor mai valoroşi oameni de ştiinţă au început să se orienteze tot mai mult în activitatea lor după concepţia materialismului dialectic, să-şi însuşească cuceririle ştiinţei sovietice şi să pună cunoştinţele şi puterea lor de muncă în slujba înfloririi Patriei şi a practicii construirii socialismului în ţara noastră.

In contrast isbitor cu regimul burghezo-moşieresc, duşman al culturii naţionale, statul nostru de democraţie populară acordă desvoltării lingvisticii o importanţă covârşitoare. Acest sprijin a crescut considerabil în urma apariţiei genialei lucrări a lui I. V. Stalin « Marxismul şi problemele lingvisticii ». I. V. Stalin a arătat importanţa funcţiunii primordiale a limbii ca mijloc de comunicare şi schimb de idei pentru organizarea producţiei sociale şi a subliniat rolul ei în viaţa şi progresul societăţii. Geniala lucrare a lui I. V. Stalin constitue o puternică bază teoretică, atât pentru studiul limbii, cât şi un îndreptar pentru cultivarea ei necontenită. Astăzi, când milioane de oameni au fost smulşi din întunericul analfabetismului, când învăţătura marxist-leninistă cucereşte minţile şi inimile celor eliberaţi de exploatare, cunoaşterea cât mai adâncă a limbii de către cât mai mulţi însemnează făurirea unui puternic « instrument de luptă şi desvoltare a societăţii » — cum numeşte I. V. Stalin limba. De aceea, Partidul Muncitoresc Român, călăuzindu-se de geniala învăţătură stalinistă, a acordat desvoltării lingvisticii o excepţională importanţă.

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

Sprijinul Partidului s'a manifestat în primul rând în domeniul ideologic, fiindcă de concepţia teoretică asupra limbii depinde felul de a studia limba şi de a-i recunoaşte rolul adevărat în societate. Ajutorul dat pe plan ideologic era cu atât mai necesar, cu cât lingvistica noastră a fost stăpânită până în ultima vreme de concepţii neştiinţifice, idealiste şi cosmopolite, care îi făceau progresul cu neputinţă. O demascare nimicitoare a acestor concepţii a fost făcută în articolul redacţional apărut în « Scânteia » din 25 Iulie 1951, sub titlul « Pentru înflorirea lingvisticii în ţara noastră », articol de mare valoare în munca viitoare a lingviştilor români, deoarece el analizează în mod pătrunzător cauzele care au provocat situaţia nesănătoasă de stagnare de până acum din lingvistica noastră.

Dacă în trecutul cultural au existat unii lingvişti patrioţi, ca Al. Cihac, B. P. Haşdeu, Al. Lambrior, H. Tiktin şi alţii, care s'au ocupat cu dragoste de problemele limbii române, căutând ca prin studii ştiinţifice să contribue la închegarea şi îmbogăţirea ei, după primul război mondial lingvistica română s'a înfeudat influenţei otrăvitoare a cosmopolitismului. Majoritatea lingviştilor au adoptat diferite teorii idealiste şi cosmopolite importate din apus, în deosebi ale lingvistului F. de Saussure şi ale urmaşilor săi, structuralişti. Aceste concepţii privesc limba în mod static, în afara timpului, ruptă de istoria poporului care a creat-o şi o vorbeşte. Modificările în limbă erau considerate ca spontane şi întâmplătoare. Limba era ruptă de vorbire şi mai ales de gândire. Lingvistica avea « drept unic şi adevărat obiect limba considerată în ea însăşi, pentru ea însăşi » — cum spunea de Saussure — sau ştiinţa unor semne fără înţeles, cum o defineau structuralişti. « Toate aceste teorii urmăreau, în fond, — scrie ziarul « Scânteia » — să răpească limbii caracterul ei de instrument de luptă şi de desvoltare a societăţii. Ele sprijineau politica anticulturală, obscurantistă şi antinaţională a regimului burghezo-moşieresc ». Lingviştii români idealişti şi cosmopoliţi, slujitori devotaţi ai regimului burghezo-moşieresc, foloseau limba şi lingvistica pentru acţiuni şovine şi reacţionare în interesul clasei exploatatoare.

Teoriile idealiste au constituit o frână serioasă în desvoltarea lingvisticii noastre, ele împiedicând pe lingvişti să urmărească rezolvarea problemelor importante ale acestei ştiinţe. Aşa se explică de ce nu avem până azi o gramatică ştiinţifică a limbii române, un dicţionar ştiinţific, deşi s'a lucrat la el mai bine de 80 de ani fără succes, o ortografie ştiinţifică, dece nu avem un studiu satisfăcător asupra limbii române contemporane, un studiu al limbii marilor noştri scriitori, studiile existente asupra istoriei limbii privind numai limba veche. In universităţi, studiul literaturii se făcea separat de cel al limbii, despărţindu-se în mod arbitrar conţinutul de forma în care el se realizează, adică de bogăţia limbii, care este forma naţională a culturii. Tot astfel se explică de ce, în şcoală, limba română şi limbile străine se învăţau cu totul neştiinţific, iar elevii şi studenţii, ieşind din şcoli, vorbeau şi scriau cu greşeli gramaticale şi ortografice. Lucrările lui I. V. Stalin au arătat că la baza învăţăturii unei limbi stă studiul gramaticii căci « toc-

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

mai datorită gramaticii limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelişul material al limbii».

După eliberarea ţării noastre de către glorioasa armată sovietică şi cucerirea puterii politice în stat de către clasa muncitoare, lingviştii noştri putând studia marxism-leninismul, au încercat să-l aplice în lingvistică. Dar unii dintre ei continuând să meargă pe drumul idealismului şi însuşindu-şi fără spirit critic ideile lui N. I. Marr, un vulgarizator al marxismului şi un idealist în acelaşi timp, lingvistica noastră nu a putut face progrese, deoarece concepţiile majorităţii lingviştilor noştri au rămas mai departe sub influenţa idealismului. Abia după apariţia genialei lucrări a lui I. V. Stalin «Marxismul şi problemele lingvisticii» s'a dat o lovitură nimicitoare idealismului în lingvistică, în general, şi marrismului în special, şi s'a indicat cu preciziune şi claritate drumul just al creaţiei ştiinţifice în lingvistică.

Cât de puternică a fost influenţa idealismului apusean în formaţia intelectuală a lingviştilor noştri, o dovedeşte faptul că, deşi dispuneau de cel mai preţios ajutor pentru aplicarea marxismului în lingvistică, prin apariţia lucrării lui I. V. Stalin, ei nu s'au putut desprinde de pe vechile lor poziţii. O dovadă elocventă o constitue faptul că lingvişti cu funcţiuni de răspundere, ca Iorgu Iordan, Al. Rosetti şi Al. Graur, nu şi-au revizuit vechile lucrări în lumina învăţăturii lui I. V. Stalin, iar în cursurile lor universitare combăteau numai formal idealismul, dar în realitate ei erau încă puternic stăpâniţi de el. «Atitudinea lipsită de spirit critic şi autocritic curajos, profund şi sincer a unor lingvişti ca Iorgu Iordan, Al. Rosetti, Al. Graur ş. a. trebue căutată în rămăşiţele vechilor idei care i-au împiedicat să înţeleagă adâncimea lucrărilor lui I. V. Stalin despre lingvistică, şi în îndepărtarea lor de viaţă, de limba vie a poporului, de necesităţile practice în privinţa limbii, cărora trebue să le dea răspuns lingvistica. Faptele dovedesc că ei au pornit în mod superficial la studierea şi aplicarea marxism-leninismului în general şi a lucrării lui I. V. Stalin în special. Aşa se explică de ce aceşti lingvişti stagnează, de ce multe lucrări au o valoare ştiinţifică redusă» (Scânteia). Din această cauză, cu ocazia reorganizării din Iunie 1952 a Institutului de Lingvistică din Bucureşti, Prezidiul Academiei R. P. R. i-a înlăturat din conducerea Institutului şi ultimii doi au fost înlăturaţi şi din învăţământ.

Lupta împotriva rămăşiţelor idealiste şi cosmopolite în lingvistică este o condiţie de bază a înfloririi lingvisticii noastre. Aşa cum foarte just a subliniat Acad. Traian Săvulescu, Preşedintele Academiei R.P.R., în cuvântul de încheiere a Sesiunii lărgite a Secţiunii a VI-a din 2—4 Iulie 1951, «nu trebue făcută nicio concesiune pe frontul ideologic, nici un colţişor să nu fie ascuns, mai ales în domeniul limbii, ca şi în cel istoric şi filosofic, pentru teorii false, pentru concepţii duşmănoase clasei muncitoare».

Apreciind marele rol al lingviştilor în crearea culturii socialiste, Partidul ne cheamă la o intensă activitate de creaţie ştiinţifică, la muncă rodnică de îmbogăţire a tezaurului culturii noastre naţionale pe baza genialelor învăţături staliniste

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

cu privire la lingvistică. Valorificând în mod critic tradiţiile progresiste ale lingvisticii noastre din trecut, lingviştii au datoria să redea poporului ceea ce i-a fost ascuns sub regimul burghezo-moşieresc.

★

Politica Partidului, de stimulare şi sprijinire a creaţiei ştiinţifice şi artistice, s'a răsfrânt în modul cel mai rodnic şi asupra cercetărilor lingvistice. Partidul şi Guvernul au pus şi continuă să pună la dispoziţie, fără rezervă, toate fondurile necesare pentru sprijinirea şi desvoltarea activităţii lingviştilor. A fost creat Institutul de Lingvistică al Academiei R.P.R. la Bucureşti, cu o secţie la Iaşi, a fost creat Institutul de Lingvistică din Cluj, s'a înfiinţat Societatea de Ştiinţe Istorice, Filologice şi Folklor cu filiale în toată ţara; s'au editat reviste şi publicaţii lingvistice; s'a cerut ridicarea din sânul facultăţilor de filologie a unui număr cât mai mare de tineri care să se consacre cercetărilor lingvistice în lumina materialismului dialectic. Prin toate aceste măsuri s'a urmărit ridicarea lingvisticii la adevărata ei valoare de ştiinţă a limbii naţionale şi curmarea situaţiei umilitoare în care ea se găsea sub regimul burgheziei şi moşierimii.

Numeroase manifestări publice au arătat că preocupările lingvistice în ţara noastră se bucură astăzi de un puternic sprijin şi că ele au un larg ecou în sânul masselor largi ale poporului. Genialele lucrări ale lui I. V. Stalin au făcut să crească enorm interesul pentru problemele limbii. Presa zilnică şi periodică a publicat numeroase articole cu privire la problemele tratate în lucrările lui I. V. Stalin despre limbă.

Aceste lucrări geniale au dat naştere unei frământări creatoare în rândurile intelectualilor şi cercetătorilor din toate ramurile de ştiinţă şi mai ales în rândurile lingviştilor şi profesorilor care predau limba şi literatura în şcoli. Nenumărate au fost conferinţele ţinute în ţară asupra lucrărilor lui I. V. Stalin. Pentru întâia oară în ţara noastră, preocupările lingvistice au luat un accentuat caracter de massă.

In Martie 1951 şi în Martie 1952, Academia R.P.R. a desbătut pe larg — în sesiunile ei ştiinţifice — lucrările lui I. V. Stalin. Secţiunea a VI-a de Ştiinţa Limbii, Literaturii şi Artei a Academiei R.P.R., împreună cu Ministerul Invăţământului Public şi Uniunea Scriitorilor, au organizat în zilele de 2, 3, 4 Iulie 1951 mari desbateri asupra acestei lucrări şi a sarcinilor care decurg din aplicarea ei în diferite sectoare de muncă.

Sarcina principală de ordin imediat, trasată Institutelor de Lingvistică în Sesiunea Secţiunii a VI-a, a fost soluţionarea în strânsă colaborare cu Ministerul Invăţământului Public, a problemelor ridicate de necesităţile şcolii noastre. Aceste probleme sunt: alcătuirea de manuale şi metodici de predare a limbii române şi a limbilor străine în şcolile româneşti şi ale minorităţilor naţionale; alcătuirea unui dicţionar al limbii române pentru elevi şi studenţi; alcătuirea unei gramatici ştiinţifice a limbii române; alcătuirea unui dicţionar ruso-român şi româno-

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

rus şi a unei gramatici comparative a limbilor română şi rusă; alcătuirea noii ortografii a limbii române; îmbunătăţirea predării gramaticii în şcoli în lumina învăţăturii staliniste despre importanţa gramaticii în studierea limbii; studierea în şcoli a lucrărilor lui I. V. Stalin despre limbă. Sesiunea a accentuat în mod deosebit sarcina Institutelor de Lingvistică ale Academiei R.P.R., de a da cea mai mare atenţie pregătirii cadrelor, formării de tineri specialişti, de a atrage în activitatea pe tărâmul lingvisticii cercuri cât mai largi de profesori şi învăţători.

Cele mai multe din aceste sarcini au început să fie aduse la îndeplinire abia după reorganizarea Institutului de Lingvistică din Bucureşti în Iunie 1952. A fost alcătuit şi publicat pentru o largă desbatere publică, proiectul de ortografie a limbii române. Gramatica limbii române se găseşte astăzi într'un stadiu avansat de lucru, astfel că va fi publicată la începutul anului 1953. Se alcătueşte Dicţionarul limbii române pentru elevi şi studenţi (sistem Ojegov), precum şi Dicţionarul ruso-român. S'a început redactarea Dicţionarului explicativ al limbii noastre literare, al cărui prim volum se va publica în cursul anului 1953, iar restul de 3 volume vor apare până la sfârşitul cincinalului.

Dicţionarele româno-rus şi român-maghiar sunt în redactare şi vor apare în cursul anului 1953.

S'a hotărît reorganizarea publicaţiei lingvistice « Studii şi Cercetări Lingvistice » şi înfiinţarea revistei « Limba Română », astfel ca ele să devină cu adevărat o tribună de propagare a principiilor lingvistice materialiste.

Revista « Cum vorbim » (redactor responsabil Al. Graur) nu şi-a îndeplinit sarcinile trasate, manifestând tot timpul tendinţe antimarxiste şi vulgarizatoare. Discuţia despre « Cum să ne salutăm » a fost semnificativă în acest sens. Revista ocolea problemele mari, principiale, ale lingvisticii şi neglija problemele de gramatică, dar în schimb acorda o importanţă exagerată vocabularului şi semanticii, ocupându-se de înţelesul unor cuvinte şi expresii ca: Balamuc, Musca şi vătraiul, Cleiu, Şlagăr, A la turca, Hap, etc. Revista avea grave lipsuri prin neglijarea legăturii cu şcoala, cu problemele practice ale predării limbii în şcoli. Ea n'a înţeles să tragă concluziile necesare din experienţa şcolii sovietice şi nici din învăţătura lui I. V. Stalin despre limbă ca factor social şi nu a apreciat rolul limbei ca instrument de luptă în desvoltarea societăţii.

★

Gravele greşeli şi lipsuri ale revistei « Cum vorbim » au impus încetarea apariţiei ei, iar Academia R.P.R., în cadrul acţiunii de reorganizare a Institutului de Lingvistică din Bucureşti, a hotărît editarea acestei noi reviste, « Limba Română », care apare astăzi.

Mari şi complexe sunt sarcinile revistei noastre. « Limba Română » va combate şi înlătura, în primul rând, rămăşiţele dăunătoare ale idealismului şi marrismului în lingvistica noastră şi va sprijini în mod hotărît munca de introducere şi desvoltare a marxismului în lingvistică. A introduce marxismul în lingvistică înseamnă a adânci lucrările clasicilor marxismului despre limbă şi în primul rând a

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

învăţăturii lui I. V. Stalin. Ea însemnează apoi folosirea izvoarelor bogate ale lingvisticii sovietice care, în urma apariţiei lucrării lui I. V. Stalin a făcut progrese măreţe. Revistele sovietice de specialitate, care publică lucrările unor lingvişti ca V. V. Vinogradov, A. S. Cicobava, V. F. Şişmarev, V. A. Zveghinţev, S. Serebrennicov, V. I. Borochobschi şi alţii, sunt pentru lingviştii români de cel mai mare folos, acum când ei încep munca creatoare de introducere a marxismului în lingvistică.

Lupta teoretică împotriva idealismului şi a structuralismului, pe lângă valoarea ei ştiinţifică, are şi o mare importanţă politică, deoarece lingviştii idealişti şi semantici s'au pus în slujba imperialismului care urmăreşte deslănţuirea unui nou război mondial. « Teoriile » propagate de lingviştii americani, ca Richards sau Ogden, susţin dreptul de supremaţie a limbii engleze în lume. Ele fac parte integrantă din teoriile rasiste americane, din pretenţiile de justificare a superiorităţii rasei anglo-saxone. Filologia semantică se demască a fi o unealtă a politicii de expansiune, de nimicire a independenţei altor popoare, de cucerire a dominaţiei mondiale, dusă de imperialismul americano-englez.

In opoziţie cu aceste teorii care însemnează un atentat la libertatea şi independenţa popoarelor, lucrările lui I. V. Stalin sunt un îndemn la desvoltarea şi întărirea limbii naţionale.

« Limba Română » va desbate problemele limbii noastre în lumina învăţăturii staliniste despre limbă. Ea va cuprinde rubrici permanente privind problemele de bază ale ştiinţei limbii, gramatica, vocabularul, ortografia, limba şi literatura, metodica predării limbii în şcoală, etc.

« Limba Română » va acorda o atenţie specială problemelor în legătură cu predarea în şcoli a limbii române, a limbii ruse, a limbilor minorităţilor naţionale şi a limbilor străine, deoarece în acest sector s'au constatat serioase lipsuri. Programele şcolare şi manualele din trecut nu au dat destulă importanţă gramaticii în predarea limbii, nu au legat temeinic studiul gramaticii de desvoltarea gândirii elevilor şi nu au ţinut suficient seama de evoluţia istorică a limbii. O lipsă serioasă este aceea că nu s'a dat importanţa cuvenită limbii noastre contemporane şi literaturii clasice româneşti. Majoritatea bucăţilor de lectură din manuale au fost până acum traduceri.

Aceste lipsuri, ca şi cele ce se constată în predarea limbii ruse în şcoli sau a limbii române şi a limbilor materne în şcolile minorităţilor naţionale, impun lingviştilor obligaţia de a ţine un permanent contact cu problemele practice ale învăţământului în domeniul predării limbilor în şcoală. De aceea « Limba Română » îşi propune să facă cunoscută şi să generalizeze experienţa rodnică a şcolii sovietice şi a şcolii noastre în domeniul predării limbilor. Pentru îndeplinirea acestei importante sarcini, ea are nevoie de concursul activ şi neprecupeţit al tututor profesorilor şi învăţătorilor din şcolile de toate gradele, care, împărtăşind altora experienţa lor, vor ajuta progresul învăţării limbii române şi vor contribui la ridicarea nivelului cultural al masselor.

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

« Limba Română » va acorda în coloanele ei un loc important problemelor în legătură cu învăţarea în şcoli a limbii şi literaturii ruse. Ajutorul imediat pe care lingviştii trebue să-l dea prin alcătuirea unei metodici de predare, a unui dicţionar ruso-român şi româno-rus, şi a unei gramatici comparative a celor două limbi, trebue completat cu un permanent schimb de experienţă în domeniul predării limbii ruse.

Insuşirea limbii ruse se face cu totul pe alte temeiuri şi cu alte obiective decât răspândirea de către simbriaşii lui Ford şi Morgan a limbii engleze în lume. Odată cu răspândirea limbii ruse se răspândeşte nobila ideologie leninist-stalinistă a prieteniei între popoare, a egalei îndreptăţiri a popoarelor mari şi mici la o limbă şi o cultură naţională proprie. Cunoaşterea limbii ruse înseamnă cunoaşterea în original a genialelor opere ale lui Lenin şi Stalin, cunoaşterea nemuritoarelor opere ale culturii progresiste ruse, cunoaşterea tezaurului nesecat al ştiinţei ruse şi sovietice puse în slujba păcii şi prieteniei între popoare.

Marele rol pe care îl au poeţii şi scriitorii în opera de îmbogăţire a limbii, în sporirea expresivităţii şi a măestriei ei artistice, ne impune să dăm literaturii nu numai o deosebită atenţie critică în coloanele acestei reviste, ci şi un sprijin efectiv în rezolvarea problemelor legate de folosirea justă a lexicului, a imaginii artistice, a stilului literar şi a gramaticii. Concepţia greşită care a dominat şi la noi că pentru a scrie literatură este nevoie numai de « talent » şi de nimic altceva, trebue să facă loc convingerii că a scrie opere destinate marilor masse muncitoare presupune cunoaşterea bogăţiei limbii, folosirea justă a gramaticii, întrebuinţarea sugestivă a imaginilor. O operă literară isbutită nu poate fi decât aceea care nu « creează » gramatică după « talentul » arbitrar al scriitorului, ci care este scrisă într'o limbă artistică înţeleasă de cât mai mulţi, adică mai aproape de limba vie a poporului.

Invăţătura stalinistă despre limbă a ridicat pentru lingvişti probleme şi sarcini noi şi multiple. Ele nu pot fi rezolvate decât printr'o activitate complexă în care să se oglindească toate aspectele legate de studiul naturii limbii, al rolului ei social, al importanţei ei ca factor naţional şi educativ, al învăţării ei în şcoli, al folosirii limbii în literatură şi în viaţa de toate zilele.

Aducerea la îndeplinire a acestor sarcini numeroase nu va fi posibilă fără colaborarea largă a întregii noastre intelectualităţi militante. Astăzi prin ajutorul şi exemplul măreţ al Uniunii Sovietice şi prin sprijinul Partidului Muncitoresc Român, problemele de lingvistică nu mai sunt preocuparea unor specialişti izolaţi, ci a unor cercuri largi de oameni ai muncii, care privesc cu dragoste şi interes lupta pentru apărarea şi desvoltarea limbii române. De aceea revista noastră nu-şi va mărgini colaborarea la un cerc restrâns de specialişti, ci va cere sprijinul unui număr cât mai mare de oameni ai muncii, de profesori, învăţători, studenţi, scriitori, artişti, pedagogi, publicişti, activişti ai frontului ideologic şi tuturor celor care iubesc problemele în legătură cu desvoltarea cât mai bogată şi mai eficace a limbii noastre.

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)

Desbaterea problemelor de lingvistică, trebue să aibă un caracter de massă. Progresul lingvisticii este strâns legat de antrenarea în preocupările ei a massei largi a intelectualităţii progresiste. Ca o pildă vie ne poate servi larga discuţie publică despre limbă care a avut loc în Uniunea Sovietică în Mai 1950 şi care a culminat prin luminoasa intervenţie a lui I. V. Stalin. Subliniind ecoul imens al lucrării lui I. V. Stalin scrisă cu acest prilej, profesorul A. S. Cicobava scrie: « In întreaga istorie a omenirii problemele teoretice ale limbii nu au fost niciodată obiectul unui asemenea interes din partea a milioane de oameni ».

Indemnând pe învăţători să susţină cu dragoste studiul limbii române, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: « Trebue să se acorde o deosebită atenţie studierii în şcoli a limbii române, făurită de popor prin eforturile a zeci de generaţii; a literaturii progresiste, clasice şi contemporane, care oglindeşte năzuinţele poporului, lupta şi cuceririle sale; a istoriei României, care înfăţişează lupta de veacuri a poporului pentru libertate ».

Urmărind să traducă în viaţă îndemnurile luminoase ale Partidului şi ale iubitului conducător al Partidului, Guvernului şi poporului nostru, revista « Limba Română », cu sprijinul activ al militanţilor culturii, va contribui la realizarea şi popularizarea muncii lingviştilor noştri, la sporirea dragostei pentru cultivarea limbii în marile masse, la adâncirea lucrărilor despre limbă ale lui I. V. Stalin, la desvoltarea şi perfecţionarea învăţământului limbii în şcoală.

Limba fiind o creaţie a întregului popor — cum ne învaţă I. V. Stalin — şi un puternic instrument de luptă pentru desvoltarea societăţii, întreg poporul muncitor este interesat în studiul şi cultivarea limbii naţionale, în desvoltarea şi îmbogăţirea ei necontenită. Socialismul pe care-l construim asigură condiţiile înfloririi limbii naţionale, aşa cum se vede din exemplul luminos al Uniunii Sovietice, patria iubită a naţionalităţilor, care a creat toate condiţiile pentru desvoltarea şi înflorirea limbilor naţionale şi a culturii în aceste limbi.

Cultivarea limbii în lumina concepţiei staliniste, folosirea ei deplină ca armă de luptă pentru ridicarea culturală a masselor muncitoare va deveni un puternic instrument de întărire a patriotismului, de educare a tinerei generaţii şi a tuturor oamenilor muncii în spiritul dragostei de patrie, a devotamentului faţă de cauza nobilă a construirii socialismului în ţara noastră şi a întăririi lagărului păcii în lumea întreagă.

Pornim la drum însufleţiţi de aceste măreţe învăţături şi de voinţa de a ne îndeplini cu cinste sarcinile ce le avem în faţă.

BDD-A10157 © 1952 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-29 04:17:34 UTC)